

Posudek bakalářské práce

Název práce: Analýza inscenace *Opleta!* v Divadle na cucky v Olomouci

Student/ka: Slávka Mašínová

Obor: Teorie a dějiny dramatických umění

Vedoucí práce (vyplňuje pouze vedoucí práce): Martin Bernátek

Oponent/ka (vyplňuje pouze oponent/ka práce):

Hodnocení

Hodnotící kritéria	podíl na známce	hodnocení
Práce naplňuje zadání	5%	1
Stanovení a formulace cíle práce	5%	1
Kritika pramenů a literatury	10%	1
Stanovení metodologie a její adekvátnost	10%	1,5
Strukturace analytické části, její soudržnost, naplnění metodologie	25%	1
Formulace závěru, jeho původnost a originalita	25%	1,5
Naplnění citační etiky, bibliografie (pozn. aparát, prameny a literatura)	10%	1
Jazyková úroveň (gramatika, stylistika, ediční pravidla)	10%	1
Průběžné hodnocení před obhajobou:*		1,175

*Hodnocení 4 u jakékoli z kategorií je důvodem pro nedoporučení práce k obhajobě.

Práce byla dostatečně konzultována: ANO

Práce byla zkontrolována v programu Theses.cz s výsledkem – není plagiát

Práci doporučuji k obhajobě: ANO

Otázka pro obhajobu:

Tvrdíte, že inscenace je společensky kritická (s. 70). Jaký význam má pro tuto kritiku v inscenaci uplatněný principi autoreferenčnosti a ironizace apelativní a kritické funkce divadla?

Písemné hodnocení (především vysvětlení důvodů pro snížení hodnocení):

Autorka předložila komplexní analýzu inscenace, při níž prokázala schopnost osvojit si a použít klasické i novější pojmy teatrologie a jejich pomocí prozkoumat vnitřní strukturní principy inscenace i různé estetické rámce, jež režisér Michal Hába využil. Oceňuji především skutečně hloubkový rozbor, jenž

není pouhým popisem viděného či mechanickým uplatněním pojmů, jak se u podobných analýz stává. Strukturální rozbor jednotlivých komponentů je zde propojen s rozbořem tematickým a studiem uplatnění specifických principů jako ironie či zcizovací efekt. Autorka v práci také dokázala přehledně zorganizovat jednotlivé části tohoto přístupu, aniž by se opakovala anebo aniž by se její přístup rozpadal do jednotlivých segmentů. Její práce je vskutku reprezentativní dobrou analýzou a ukázkou toho, že při výrazném omezení dobře zvoleného materiálu a důmyslným uplatněním pojmů lze dosáhnout originálního poznání estetiky současného divadla.

Za slabinu práce považuji nejasné používání pojmu žánry a vůbec poněkud sisyfovskou snahu jednoznačně inscenaci žánrově určit. Ačkoliv za žánry označuje i to, co žánrem běžně nechápeme (např. epické divadlo), v závěru práce dokazuje, že pomocí této optiky dokáže vystihnout základní principy inscenace. Místy se v práci ještě projevuje až poněkud sisyfovská snaha porozumět tzv. autorským záměrům, a definovat „poselství“ inscenace ačkoliv, domnívám se, to není úkolem ani cílem analýzy.

Datum: 9. 6. 2020

Jméno a podpis: Martin Bernátek